

Športski List

Godina I. Broj 15.

Subotica, ponedjeljak 2 rujan 1935.

Pretpлата: četvrtgodišnje 13,
polugodišnje 25, godišnje 50 din.

Šotrebna je nov raspored

Naš potsavez je već mnogo puta pokazao da premalo pažnje posvećuje općim klubskim interesima. Ova, jesenska sezona športske 1935/36 godine počela je u tom znaku.

Prve tri nedjelje ovog mjeseca zauzete su reprezentativnim utakmicama za Sjeverni kup. Mi nemamo ništa protiv međugradskih utakmica, što više i mi smo zato da se priređuju takove utakmice. Ali... Radi tih i takovih utakmica ne smiju trpjeti klubovi. Za takove utakmice se ne smiju uzeti najljepši termini, pa još 3 uzastopce. To je eto loše kod ovih utakmica. Klubovi će morati igrati po nevremenu, po zimi i blatu važne prvenstvene utakmice, jedino vrelo prihoda pred malim brojem gledalaca i naplaćivače. Pored toga što rezultat neće predstavljati realan odnos snaga radi nemogućih terena, pored toga što će igrači biti izvrgnuti opasnosti prehlade, te utakmice će zakazati i finansijski.

Zašto potsavez ne priređuje međugradске utakmice po takvom vremenu? Zašto on oduzme uvijek najljepše termine klubovima? Znamo da i potsavezu treba novaca... Ali neka se blagajničke knjige vode s malo više "stručnosti", neka se nade pokriće za sve izdatke, pa i za sume od preko 21.000 dinara. Za poštanske troškove itd., pa neće biti potrebno toliko lijepih termina našem potsavezu!!! To je naše mišljenje i naš savjet nadležnima.

Još dvije stvari onemogućuju stari raspored utakmica. Prvak potsaveza Žak, neće zareda sudjelovati u subotičkom prvenstvu nego sada prednatjecanjima. I njemu su potrebna u liga slobodna termina. Druga je stvar fuzija Olimpije. U jesenjem prvenstvu učestvuje dakle zapravo 7 klubova i to: Bačka, Slavija Sme, Poštari, Sand, Konkordija i Zrinjski. dok je raspored određen za 9 klubova u bez obzira na međugradске i Zakove utakmice. Radi toga bi se u slobodnim nedjeljama često puta igrala po jedna utakmica, a sve ostale bi se igrale u prosincu i siječnju!

Radi toga je neophodno potreban nov raspored, protrebno je pomoći klubovima.

Međugradске utakmice se igraju 1. 8. i 15. rujna, 6 listopada se igra za fond Kralja Aleksandra I., 13 listopada, 10 i 24 studenog i 1. prosinca igra Žak u Subotici. Za lokalno prvenstvo preostaju: 22. IX, 29. IX, 20. X, 27. X, 1. XI, 3. XI, 17. XI, dakle sedam lijepih termina. Za prvenstvo ne računajući Žak koji će igrati naknadno, ako ne uspije treba da se odigra 21 utakmica, a ima sedam lijepih termina. Dakle svaki put po 3 utakmice i prvenstvo će biti završeno još za lijepog vremena. To je naš prijedlog koliko će nadležni pokazati razumijevanja za potrebe klubova, vidjećemo. Jedno je sigurno da je prijašnji raspored postao sticajem okolnosti nemoguć, i da je neophodno potrebno drugo rješenje, a najpravednije je: novi raspored.

VRBAS

Dulcis—Gradanski 2:0 (1:0)

Dulcis je pobijedio zasluženo slabi Gradanski i avanzirao na 4 mjesto. Pobjeda je sasvim zaslužena. Gradanski je ovim porazom zadržao treće mjesto, a na drugom je subotički prvak Bačka.

SOMBOR

Šport—Krivaja 4:4 (2:2)

Rezultat pretstavljaja iznenađenje, jer se očekivalo pobjeda Športa, koji očito nije u formi. Sudio je g. Neverkla.

Sjajan uspjeh aero-kluba u Subotici

Sarić (Subotica) je učestvovao na priredbi aero-kluba

Subotički aero-klub je priredio aero dan u Subotici, koji je sjajno uspio. Priredbi je prisustvovalo oko 6000 gledalaca koji su pažljivo pratili svaki pokret avijona.

Prije podne na starom trkalištu je na svečan način otvorena ova rijetka i lijepa priredba, kojoj su prisustvovali g.g. Urelec Todor zapovjednik aero eskadrona, Drndanski Toša, Pavlović Dušan potporučnik, dr Barota Branislav pretsjednik novosadskog aero kluba, Petrović Vasilije, Malenčić Radoljub i pretsjednik subotičkog aero kluba Brankov Filip.

Prije podne je bilo mnogo naroda koji je prviput sjedio u avionu. Naročito je za-

paženo bilo učestvovanje starijih ljudi. Lijet je trajao pet minuta.

Poslije podne je otpočeo program pred mnogobrojnom publikom. Piloti su svojim bravurama zadivili publiku. Sarić, stari veterana ponovo je poletio u visinu samo sada na najmodernijem tipu avijona. Sarić je prije 25 godina s ovog mjesta prvi put se digao u visinu na aeroplanu koji je on sam napravio.

Proslava je trajala do 1/26 sati kada su avijoni otišli.

Publika je zadovoljno napustila ovu lijepu priredbu, koja je služila kao propaganda za razvoj avijacije. Priredba je vrlo uspjela.

Još jedan poraz Nestora Segedinski

NOVI SAD—SUBOTICA 5:3 (3:2)

Subotica je izgubila u Novom Sadu. Ništa novo. Mi smo još u prošlom broju izrazili naše nepovjerenje u ovako sastavljenu četvu koja ni u kom slučaju ne predstavlja najbolje nogmetaše Subotice. Zar Netoj, Hampelić, Kopunović I, Marcić ne zaslužuju da obuku potsavezni dres?? Šta ćemo kada kod nas opći interes ne znače ono što bi trebalo da znače... Potsavezni kapiten g. Segedinski može da se pohvali ovim uspjehom... On svakako ima za njega najviše zasluga... Protiv Sombora može opet ovako sastaviti tim...

Novi Sad: Milutinović, Damianov, Majtanj Has, Džanić, Pašćan Avramović Nemet, Turzó Korošec, Đurić.

Subotica: Hanak (Varga), Kenjereš, Žaki, Flajšman, Kopas, Zvekan I., Demeter, Kečkeš Barina (Pisanić) Bogešić, Šaiković.

Iza poreza Novog Sada od slabog Sombora mogli smo očekivati i bolji rezultat. Ali Novi

Sad koji u prošlu nedjelju nije bio u stanju da dade nijedan gol, jučer je napunio subotičku mrežu golovima od kojih je bilo i odbranjivih. Prvi gol je dao Korošec već u 3 minutu, a u 12 m. Bogešić je izjednačio, a u 31 Kečkeš je iz slobodnog udarca postigao i vođstvo. No Subotica nije dugo vodila. Korošec je iza nekoliko minuta izjednačio, a u pretposljednem minutu postigao i treći gol.

U drugom poluvremenu Subotica je počela navaljivati, ali je Avramović nenadano pobjegao i dao gol 4:2. U 12 m. poslije lijepe kombinacije desne strane Kečkeš je snizio rezultat na 4:3. Iza ovog gola Subotica se trudi da bar izjednači, a li Korošec peti gol odlučuje definitivno utakmicu u korist Novosadana.

Najbolji čovjek Novog Sada bio je bek Majtanj. Od subotičkih igrača zadovoljili su Demeter i Kenjereš. U nedjelju igraju za Sjeverni kup Subotica—Sombor i Osijek—Novi Sad.

SAK—Tri Zvezde 2:1 (2:1)

Tri Zvezde: Menrat, Mas, Šrodi, Kosić, Boršoš, Braun, Mec, Krtolica, Ivačković, Škoda i Cimerman.

SAK: Kereši, Stepančev, Major, Palinkš, Pakaški, Tot, Gondi, Tatabanji, Ujhazi, Juhas Gvozdenović I.

SAK bira stranu protiv vjetera i sunca. Apatin počinje. Igra se vrlo lijepo. Gosti su nervozni. SAK zahvaljujući hladnokrvnoj, rijetko korisnoj i fer igri Pakaškog više napada i iz nudi 2 kornera. U 21 m. Mec centrira. Kereši istrčava i nezgodno pada. Škoda to iskoristi u sa 6 metara puca u prazan gol 1:0 za goste SAK počinje i u istoj sekundi Gvozdenović centrira a Ujhazi iz vrlo teškog položaja iz okreta puca neodbranjivo u gol 1:1. Igra se na polovici gostiju. Apatinci su uložili sve što su mogli da bi postigli pobjedu, ali Sakovci među kojima nije bilo rdavog čovjeka, daju natprirodan otpor. U 40 m. Gvozdenović puca idealno korner, a Ujhazi lijepim i ostrim volej šutom daje gol 2:1. Ovaj gol budi kod Sakovaca još veće raspoloženje i oni su nadmoćni. Igra se stalno pred vratima Tri Zvezde. Gol je u vazduhu. Gvozdenića faulira Mas u momentu kada je 5 metara trebao da ubaci lopta u prazan gol. Sudija malo izostaje i ne vidi faul. SAK je gospodar situacije. Gvozdenović prodire tribla 3 igrača i kada je okinuo sa 7 m. Šrodi ga obara ali sudija ne svira. Zatim Krtolica silazi

da drži Gvozdenovića koji se otada nije mogao naknuti, jer je Krtolica formalno "legao" na njega. No ipak uspijeva da nekoliko puta centrira. Posljednjih 5 m. Tri Zvezde diktiraju pakleni tempo, ali Sakovci uspijevaju da odbiju navale uglavnom zaslugom Majera i Stepančeva koji su bili neprelazni. Palinkš je sa Totom radio kao motor i ni na kraju utakmice nisu pokazali umor. Ma' Juhas je imao prilike da položi ispit. Njegova tehnika je nadoknada slabu kondiciju i jedino se posljednjih 10 minuta primjećivao umor kod njega. Ujhazi koji je u posljednje vrijeme pokazivao vrlo slabu formu bio je odličan i dao je 2 gola. Tot je igrač kakav se samo može poželjeti. Dao je igru a la Gajer. Gondi je centrirao vrlo lijepo i jučer je bio za pohvalu.

Apatinci su igrali oštro i požrtvovano. Primjećuje se kod njih rijetko lijepa disciplina. Boršoš Krtolica i Šrodi s vratarem su duša tima. Boršoš je prosto trpao navalu loptama. Krtolica je odlično čuvao Gvozdenovića i spasio svoj klub od većeg poraza. Menrat je branio nemoguće stvari. Škoda nije više onaj stari, Šrodi je bio junak dana.

SAK je zasluženo pobijedio. Prema toku igre trebao je postići veći broj golova.

Sudio je g. Lozanov objektivno. Danas je valjda prvi puta imao dobar dan, jer je uspio sve da vidi. Protiv Apatinaca je mogao do-

dati 2 penala, ali bi to bilo prestrogo, pa se je baš tu pokazala njegova objektivnost.

Među publikom su se i ovaj puta istakli članovi Jugoslavena svojim navijanjem protiv Saka, u čemu je prednjačio Terzin koji se je čak htio umiješati u djelokrug Lozanova na opće zadovoljstvo dobro raspoloženih Sakista.

Tri Zvezde su za SAK značile vrlo tvrd orah koje je srce ipak savladalo. Ako SAK i u buduću zaigra kao danas nema čega da se plaši.

„Ego“

ZAGREB

Gradanski—BASK 2:1 (0:1)

Pred 1200 gledalaca odigrana je gornja prvenstvena utakmica koja se završila zasluženom pobjedom Purgera.

Kod Gradanskog svi igrači su se trudili da izvojuju dva dragocjena boda koji im daju izgleda da se od zagrebačkih klubova najbolje plasiraju. U timu se nije niko istakao. Jedino Premrl nije dao svoju uobičajenu igru.

BASK je zadovoljio samo u prvom poluvremenu. Poslije izjednačenog gola on je znatno popustio.

Prvi gol BASK postiže već u 5 minutu po Ranojeviću. Poslije gola BASK i dalje navaljuje, ali njegova navala ne može da povisi rezultat. Gradanski igra slabo i nepovezano.

U drugom poluvremenu Gradanski mijenja postavu. Poslije prvih naleta na gol BASK-a Gradanski u 8 minutu uspijeva da izjednači po Babiću 1:1. Purgeri stalno navaljuju na gol BASK-a. U 14 m. Babić postiže pobjedonosni gol 2:1. BASK-ovi igrači protestiraju radi ofsajda, ali sudija ne mijenja svoju odluku. Do kraja Gradanski stalno navaljuje i odbrana gostiju ima puno posla. Ističu se kod BASK-a Jakšić i Ivković koji su spasili svoj tim od većeg poraza.

RIM

Roma—Jugoslavija 2:0 (2:0)

Crveni su igrali odlično i nesretno su izgubili. To je bila jedna od njihovih najboljih partija u zadnje tri godine. Obadva gola su bila slučajna, a pala su u roku od jednog minuta. Prvi je Lukić skrenuo glavom u vlastitu mrežu, a kod drugog je Skopeli iskoristio zabunu bekova. Kod crvenih su podbacili Popović, Hrnjiček i Sekulić, dok su ostali dali odličnu igru. Sudija je griješio na štetu Jugoslavije pri dosuđivanju ofsajta. Prisutno je bilo 12.000 gledalaca. Jugoslavija je igrala u postavi: Plac, Čulić, Stajić, Lukić, Paunović, Lojančić, Lehner, Milošević, Popović, Hrnjiček, Sekulić, Zečević. U timu Rome igrali su poznati reprezentativci Monceljio i Gvaita.

KRAGUJEVAC

BSK—Radnički 3:1 (2:0)

Plavi su zasluženo pobijedili požežrovani tim domaćih. Najbolji ljudi BSK-a su bili Glazer, Arsenijević i Moša. Golove za BSK su dali: Moša 2 i Vujadinović, a za domaće Nikolić. Ovo je prva utakmica za novo prvenstvo države.

Veliki lakoatletski dvomeč Novisad—Subotica na igralištu Bačke

P petak 6 o. mj. održaje se veliki lakoatletski dvomeč između naših izabranika i izabranika Novag Sada na igralištu Bačke. Naši atletičari su nedavno izvojevali lijepu pobjedu usred Novog Sada, pa se nadamo da će se oni odlično ponijeti i na ovoj utakmici i da će dostojno braniti boje našega grada, da će pitanje prestiža između nas i Novod Sada sigurno riješiti u našu korist.

Budući da je ovo jedina lakoatletska priredba ove godine očekuje se s velikim interesom i svi su izgledi da će biti rekordno posjećena.

ISTINI ZA VOLJU...

U vezi rješenja Sudijskog Odbora pri JNS-u od 25 jula 1935 god. objavljenog u službenom glasilu potsaveza „Naše Slovo“ u broju 71 od 4 augusta 1935 a povodom kaznenog postupka, koji je iz službene dužnosti pokrenut protiv Hiršler Franje saveznog suca, zbog djela dvostupnog prijavljivanja u redove sudaca JNS-a i u redove sudaca bivšeg ZNNS-a, na našu zamolbu g. Ševčić Grgo, kao sekretar bivše sekcije ZNS-a u Subotici, pošto ga je g. Hiršler veo ma nezgodno prikazao, dao nam je slijedeće razjašnjenje i izjavu:

„Odgovara istini da je g. Hiršler Franjo sav. sudac početkom mjeseca marta t. g. došao meni u Gradsku Kuću i u kancelariji me zamolio da ja kao sekretar bivše sekcije sudaca pošaljem 10 dinara sudačkoj sekciji u Vel. Bečkerek, koju je svotu ostao dužan na ime takse za sudjenje jedne utakmice u prošloj godini u Pančevu. Ja sam mu predlagao da on sam pošalje dugujuću svotu, jer ja nisam vršio funkciju sekretara sekcije pošto je ZNS raspušten, te kao takav nisam mogao primiti ponudjeni novac. Ali na navaljivanje g. Hiršlera, da ja kao bivši sekretar sekcije ko njegov kolega, kao čovjek kome je poznato administracija ove vrsti primio sam ponudjenih 10 dinara s napomenom g. Hiršleru, da ću novac poslati bivšoj sekciji ZNS-a u Vel. Bečkerek i to tako da ću za taj novac kupiti poštanske marke i to poslati s jednim popratnim pismom u službenoj kovrti Sekcije ZNS-a u Subotici. Naglasio sam mu da tone činim službeno, nego samo kao uslugu, privatno. Taj novac sam i poslao u Vel. Bečkerek odmah poslije toga. Dakle učinio sam mu uslugu

Poslije ovoga g. Hiršler me je zapitao kako stojimo mi nezavisni suci. Na njegov upit sam odgovorio opširno o tadanjem stanju sudačkih stvari, što je izgledalo kao neki referat. Toga se g. Hiršler mora dobro sjećati. Ja sam mu potertao da se on — mislim ovdje g. Hiršlera — ne može smatrati nezavisnim sucem, jer se uopće nije ni prijavio u redove nezavisnih sudaca, a i inače naglasio sam mu da sam saznao od g. Kraus Mihajla, da je on stupio ured sudaca pri JNS-u tj. da se pokorio rješenju skupštine JNS-a od 24 februara 1935 godine što je g. Kraus i iznio kao novinar u ovdšnjem mjadarskom dnevniku „Naplo“ u baš tog dana.

Ovo je izgleda pogodilo g. Hiršlera, jer se sčao pravdati, da to nije istina, jer on uopće nije dao nikakvu izjavu o svom opredjeljenju a najmanje kakvu izjavu o pristupu u redove sudaca pri JNS-u. Naglasio mi je da valjda ja ne smislim, da će on sjediti za jednim stolom s takvim ljudima koji su se već javili JNS-u kao i to, da je on iz uvjerenja pristaša onih ispravnih kolega, koji radi sveopćih športskih interesa, svojih obaveza, svojih časnih riječi u stanju su da žrtvuju i svoju sudačku karijeru a to su iskreni športaši koji su se pridružili u red ZNNS-a. Njegove riječi su ove: „Smatram da su ti suci idealni športaši a ne karijeriste i materijaliste kao ovi što su pristaše rješenja skupštine JNS-a, što su radi nekoliko dinara iznevjerili poštenu i časnu ideologiju!“

Tada sam mu razložio da sme mi pristaše ZNNS-a ranije potpisali izjavu da ostajemo uz ZNNS i iste dostavili ZNNS-u.

Poslije toga je g. Hiršler izjavio da je on bio na putu i da uopće nije znao tok stvari a najmnje neko potpisivanje izjava o pristupanju ZNNS-u te me je zamolio ukoliko imam taj formular, ili ako imam gotovu jednu takovu izjavu da mu je dam, a on će nju odmah potpisati i ja da je bez okolišanja pošaljem odmah ZNNS-u. Gotovu izjavu sam imao pri ruci, koju sam mu i dao. On je nju odmah i potpisao s rijetkom gotovošću pošto se nije ništa razmišljao. Naravno da sam izjavu odmah i otpremio ZNNS-u.

Da se sve ovo dogodilo ovako kako sam izjavio imam i svjedoka, koji je sa mnom sjedio u sobi, te čuo cijeli moj razgovor s g. Hiršlerom.

Na to mogu reći:

1. Da nije istina to da sam ja kao sekretar htio primiti svotu od 10 dinara samo pod uslovom ako g. Hiršler potpiše izjavu glede pristu-

panja ZNNS-u. A motivacija da sam ja kao sekretar vlasani primiti nudjeni iznos od g. Hiršlera, ako on pristupi ZNNS-u upravo je smiješna i uopće neistinita.

2. Nije istina ni to da sam kao sekretar bivše sekcije ZNS-a u Subotici uvjeravao g. Hiršlera da je to formalnost, a ta njegova potpisana izjava njega neće nikako vezati u njegovom daljnjem držanju prema JNS-u odnosno ZNS-u.

Toliko istini za volju!

Izjava g. Šefčića, koji je rijetko iskren, čudno prikazuje g. Hiršlera. Prvo je g. Hiršler nezgodno obojio g. Šefčića i ovaj je sada istini za volju prikazao cijeli tok razgovora između njega i g. Hiršlera. Mi koji poznamo dobro g. Šefčića, a pošto se on pozvao i na svjedoke primorani smo da vjerujemo g. Šefčiću a izjavu g. Hiršlera proglasimo neistinitom i lažnom. G. Hiršler je dakle govorio neistinu, lagao kako bi sebe spasio od zaslužene kazne. Ta neistina i laž ni u kom slučaju ne može biti opravdana. I ako je s njom g. Hiršler spašen od kazne, a tim više ne može biti opravdana, jer je s njom oklevetao i nezgodno pretstavio našeg jednog poznatog športša. To nije dostojno! Upravo bi mogli reći, da je podlo i kukavički premda službeno glasilo ne iznosi nikakvo ime po čemu bi se dalo zaključiti da je riječ o g. Šefčiću. Mi svi dobro znamo ko je bio posljednjih godina sekretar sekcije ZNS-a u Subotici, a znamo i to kako je g. Šefčić tu svoju funkciju vršio, pa bi učinili nepravdu kada mu ne bi dali prilike, da iznese istinu, a koja mu neće biti moguća pred sudačkim odborom JNS, jer nije član tog odbora. A kako ga je neistinito i tendenciozno pretstavio g. Hiršler tim je njegov postupak više za osudu.

Zar su ovakvi ljudi pozvani da budu čuvari reda i zakonitosti na igralištima kao i da tumače pravila, kojima će brojni roditelji povjeriti čuvanje zdravlja svoje djece, a koji će ih učiti pravdi, istini i iskrenosti? Zar je moguće da se s lažima neistinom spasavaju pojedinci a tim neistinama da objeduju ispravne i poštene športske radnike? Zar je današnjica toliko pokvarena, da prostim smicalicama i lažima vjeruje? I još koliko zar?

Jedino je g. Hiršleru opravdanje ako to nije govorio. Ali u tom slučaju neko drugi ima svoje prste. Stoga mi javno pitamo g. Hiršlera da li je tako iznio svoj razgovor s g. Šefčićem pred sudačkim Odborom SNP, kako je to objavljeno u službenom glasilu SNP-a ili je to neko drugi iskrenuo, da stavi ljagu na dugogodišnji uspješni rad poznatog športskog radnika g. Šefčića.

Neka nam se ne zamjeri ovo što tražimo istinu. Mi to moramo učiniti, jer ovakvi slučajevi vrlo bijedno ilustruju naše športske prilike. To samo može poći dobrom što želimo istinu i što želimo da diskreditiramo lažljivce i denuncijante, kojih je danas dosta. Mi to moramo učiniti to nam nalaže naša visoka športska svijest. Naš nepokolebivi moral u želji za boljim i ljepšim danima našeg športskog života. Dakle želimo da čujemo riječ g. Hiršlera

Još jedna nepravda JNS-a

Reprezentativno desno krilo državnog tima i zagrebačkog Gradjanskog Vili Šipoš napustio je nedavno našu državu u preselio se u Švajcarsku u Bern. Pošto je dobio angažman u tamnošnjem Jung Bojsu. Sprva mu Gradjanski nije htio dati ispisnicu. Pošto je Šipoš imao neki ntrašnji račun s njime. Ipak je „Gradjanski“ prošle nedjelje dozvolio Šipošu verticiranje za Jung Bojs, jer u protivnom po § 29 pravilnika Fife Šipoš ne bi mogao nastupiti ni na kakvim javnim utakmicama kroz godinu dana. Već se mislilo, da smo Šipoša izgubili kada je to mudri JNS spriječio. Naime JNS nije dao ispisnicu Šipošu, i ako Gradjanski nije stavljao nikakve protizahjerve i smetnje radi odlaska Šipoša u Švajcarsku. Ali ovdje drugo po srijedi. Šipoš uopće nema zanimanja živio je sa svojom starom majkom koju je izdržavao od milostinja drukera Gradjanskog. Hvala Bogu što je i tako mogao. Dakle svo-

jim talantom zadovoljavao je drukere a oni su mu za pruženj užitak davali kao prosjaku razine milostinje. Da li je to opravdano? Kao siroče bez oca Šipoš se posvetio svojoj ljubavi nogometu još od najranije mladosti. Napustio je školu, nije izučio nikakav zanat, ali je mjesto toga postao velik nogometaš. I time je našao svoje utjehe. Gradjanskom je pridonio Šipoš puno, a njegovi vjerni navijači vratili su mu to pretežnom milostinjom. Veoma često se mu to događalo da je Šipoš gladovao da nije dobio na vrijeme ono što su mu u bečali. A stomak ne poznaje šale i sentimentalnosti. Dok je istovremena i njegova stara i nemoćna majka ta kodjer gladovala i očajavala. Tu su bile i brige a budućnost kako Šipoša, tako i njegove majke. Ta budućnost nije bila ni malo ružičasta. Nade u bolju budućnost slabo su se ukazivale. Jedino je prijetila starost i glad. Samoća i nemoć... Te slike su neprestano prolazile pred očima simpatičnog Šipoša. Zar će glad vječito kucati na njegovim vratima. Zar on ne može očekivati bolje dane? Ali on kao jedinao imao je brigu da izdržava i sebe i svoju majku. To je morao učiniti, jer se s njom nije imao ko brinuti. Za mladog Šipoša je to bilo dosta... A uz to i slava mu je udarila u glavu, što je obična pojava današnje mladosti... Zar nije lijepo i ugodno osjetiti kad navijači od silnog veselja izbezumljeno plješću i plješću? Živio! Bravo! Šipoš... Šipoš... To zanese i starije i iskusnije a kako ne bi zanelo mladog i neiskusnog Šipoša. I tako je on postao nogometaš velikog kalibra... Njegova slava prodrila je i van granica nše domovine. Inostrane novine su punile svoje stupce o sposobnostima njegovim... Interes je bio pobudjen... Tiho, bez galame i tajno počeli su inostrani menadžeri svoj rad. Laso je bio bačen i Šipoš je pao pod silinom obećanja. A inostranci su bome zamašno nudili... Toliko novaca Šipoš nije nikada pomišljao da zaradi... I on je pristao...

Kako su tiho i tajno tekli pregovori, tako je Šipoš napustio Gradjanski gdje je postao onaj što je bio. Slavan i velik... Otišao je nečujno i tajno... I tek se javio iz Berna, iz Čarobne Švajcarske da je sretno stigao... A ta mondenska Švajcarska mogla je još podnijeti zahtjeve i želje jednog mladića... Dakle biti uz slavu i veličinu obezbedjen, bogat zar nije želja svakog mladića? Zar je ta žudnja za udobnijim i lakšim životom neoprostiva?... I njega je to odvuklo iz naše sredine... Ta zašto i drugi ne bi imali taj užitak, kojeg smo imali i mi nebrojeno puta?... A ti drugi su imali zdraviju valutu od nas... A za svoju umjetnost je Šipoš primao ne platu, nego milostinju, dok je još bio kod nas. Stranci su pak nudili Šipošu platu miesto milostinje, još uz to izučice i zanat, a time postati koristan član ljudske zajednice... Njegov boljšaj u čovječanstvu time bi bio završen. Preko nogometa postati pošten i valjan zanatlija, postati čovjek, jest socijalno i humano. A to je i cilj športa...

No kada mu se sreća nasmijala, kada je mislio da je pred vratima potpune sreće, pred ciljem svog mladog života, našlo se par ljudi koji su mu to spriječili, koji su ga uništili i njegovo mlado i poletno srce nepravredno i grijesno ranili. To je neoprostivo... To je učinio JNS-taj famozni JNS. Ta njemu nije stavljaio smetnje Gradanski koji je sa Šipošem izgubio puno više nego što je gubitak JNS-a, jer na teritoriji cijele naše države lakše je naći zamjenu za njega... Gradanskom pak je puno teže skoro nemoguće... A Gradanski je to pregorio, jer u svojoj upravi ima ljude socijalne i humane... Dok je JNS svojom ne-Salamonskom odlukom stavio točku u pitanju davnja otpusnice Šipošu...

Nesocijalni i nehumanni gest JNS-a zaprepastio je cijelu našu športsku javnost... Zabrani je dakle Šipošu nastup u inostranstvu u Švajcarskoj. Jedan život je gorko pogodio... A njegova majka? Sta će ona? Vrata su mu u domovinu tako reći zatvorena. A pitanje da li će on smoci toliko snage da još jednom nastupi u našoj sredini, — jer nepravda, nije samo prosta nepravda nego je to grijeh, koji se ne može oprostiti, — neće se moći riješiti ovom zabranom i ne davanjem ispustnice. Šipoš je mogao postati čovjek. Spriječili su mu to ljudi, koji su već toliko nezgode i zla nanijeli našem športu, tako da sav grijeh i eventualne posljedice padaju na ljude koji su tako nepravredni

bili prema njemu i ako je on baš protivno zavrijedio... Ti ljudi moraju baš zbog Šipoša iskusiti sva naša negodovanja i nadležno ministarstvo bi se trebalo zainteresovati jer svojevoljno sprovođanje volje i bezakonja, te socijalne nepravde, ne ide na korist naše države, nego baš naprotiv šteti ugledu našem športu.

Ta zar nije po srijedi ništenje jednog mladog života i zar JNS ne baca na ulicu dva života? Jer kako znamo Šipoš se bavi mislima o samoubistvu. To nije šala! Ali Ministarstvo pravde bi trebalao dignuti svoju riječ i reći tima neljudima da se kane ovih poslova u koje se ne razumiju, jer u sučaju da Šipoš svoju namjeru sprovede u djelo krivac mora iskusiti najrigorozniju kaznu. To bi bilo pravredno i umjesno tim prije što ljudi oko JNS-a nisu postupili u svim prilikama jednako pravredno.

Zato se nadamo da će nadležni učiniti svoje, što prije da poprave ono što se dade, a i mora popraviti. Mi zahtijevamo to...

Rezerva i podmladak u Vrbasu i okolini

Opadanje vrijednosti i forme naših prvorazrednih klubova, kao i onih u okolini, bacilo je u veliku brigu sve prijatelje našeg športa, koji su u nedoumici zbog te nedaće i koji nisu u stanju da protumače ovu pojavu niti da joj nađu lijeka.

Ako dublje razmotrimo ovu stvar, ili bolje reći problem, moćićemo zapaziti jedan neosporan fakat, a taj je: da su skoro svi naši prvorazredni klubovi ili ostali sasvim bez podmlatka i rezerve, ili su ostali s takvim zamjenama, iz kojih se ne može izvršiti onaj izbor dobrih igrača, kao što se to moglo prije nekoliko godina.

Ne mislim ovim ustvrditi da sadanji rezervni timovi naših vodeći društava ne vrijede ništa. Ali hoću da kažem da sadašnji kadar naših rezervnih igrača, ma koliko da je dobar i spreman, nije onakavog kvaliteta kakvog je bio kadar prijašnjih generacija — sadašnjih prvotimaca.

Gdje bi mogli naći uzroke ovoj čudnoj pojavi? U prvom redu u naglom razmnožavanju klubova po svima većim mjestima. Svaki nov osnovani klub ima najmanje dva do tri mlada talentovana igrača, koji bi, da ne igraju u njemu, svakako igrali u podmlatku ili rezervi kojeg prvorazrednog kluba, a zatim i u njegovom prvom timu.

Zašto mladi igrali radije igraju u jednom drugorazrednom ili trećerazrednom klubu, a ne u prvorazrednom? Zato što će u prvom slučaju igrati u prvoj momčadi i vjerojatno da će igrati svake nedjelje, dok bi u onom drugom slučaju igrali u rezervi, i to možda tek svake druge ili treće nedjelje.

Zatim još jedna veoma važna okolnost utiče da mnogi mladići ne samo što neće da dolaze u prvorazredne klubove, nego šta više odlaze iz njih i prelaze u t. zv. "divlje" klubove. Ovoj pojavi mnogo je doprinjela aljkava uprava i slabo staranje samih prvorazrednih klubova. Oni su, naime, bili posvetili svu svoju brigu prvim timovima, dok su rezervi i podmlatku suviše malo pažnje poklonili te rijetko ugovarali utakmice za njih, a i kada su ugovorili to su radili na brzu ruku, makar s kim, davana im je najgora sprema itd. Sasvim je dakle shvatljivo da mnolo ambiciozni i mlad igrači nije bio indiferentan hoće li igrati ili neće igrati, znajući pri tom da njegov drug u "divljem" klubu igra svake nedjelje ma gdje — i to uvijek jake utakmice.

Zato treba športisti u Vrbasu i okolici da se slože, da kupe jedan pehar za koji bi igralo rezerve klubova iz Vrbasa i naibliže okoline.

Ovi klubovi igrali bi po bod sistemu a svako mjesto bi odredilo dvojicu za sudije koji bi naizmjenično bivali određeni za suđenje tih utakmica.

Na taj način rezerve prvotimaca, koje bi igralo za taj pehar imale bi uvijek program, te se zato preporučuje da i svi ostali klubovi prihvate taj način za odgoj svoje rezerve i podmlatka.

Vrbaski športaši povodom novog sistema za 1936-37 godinu

U vezi s nacrtom za odigravanje prvenstvenih utakmica u godini 1936/37 koji je predložio g. Nestor Segedinski čule su se već kritike preko javnosti, pa i mi smatramo za dužnost da pravovremeno dignemo glas, da se ne bi opet porodilo neko nedonošće.

Radujemo se što je napokon i g. Segedinski uvidio — imao je zato dosta vremena — da je za procvat futbala u našem potsavezu potrebno svježe krvi, a ta se jedino može naći kod zdravih provincijskih klubova. Njegov prijedlog je sličan onom što ga je glavnoj skupštini još prije 4 godine predložio istaknuti vada somborskog športa profesor g. Sevald. Segedinski je najzad uvidio da subotički nogometni šport u svojoj današnjoj izolovanosti postepeno, ali sigurno gubi snagu, da ide sigurnoj propasti (vidi slučaj Športa i Olimpije, te smrtne trzaje Sanda) da je kucnuo dvanaesti čas odlučnog djelanja oko spajanja Subotice s provincijom.

Nacrt g. Segedinski, koji je samo kopija mnogih prijedloga iz prošlosti koji su služili istom cilju, donijeće neosporno koristi za procvat nogometnog športa u sub. potsavezu, ali ima takovih mana na koje je potrebno ukazati kako bi se iste blagovremeno, bez potresa i štete mogle odstraniti.

Glavni adut g. Segedinski protiv spajanja Subotice s provincijom bila je navodna bojazan da bi izdvajanjem nekoliko subotičkih klubova preostali neminovno propali. Sada najedamput od brižljive majke on postaje gruba mašeha, jer od svoje „subotičke djece“ samo četiri priznaje za svoje, dok ostale prepusti namilnoj propasti.

Nastojanje oko podizanja futbalskog nivoa može se postići na sličan način no bez maćuhinske ruke i bez neopravdanih žrtava drugom raspodjelom.

Neka se raspodijele čete koje bi se imale boriti u ligi na dvije divizije — istočnu i zapadnu — a da granica između njih bude Željeznička pruga Subotica—Beograd.

U jednu — kažimo istočnu diviziju — neka se dodijele: 1, 3, 5 i 7 plasirani klub iz Subotice, a iz današnje provincijske I A grupe isto tako 4 kluba prema geografskom položaju. Nadalje prvak, eventualno i drugoplasirani klub iz potiske prvorazredne grupe tako da broj klubova bude 9 ili 10.

U zapadnu grupu: 2, 4, 6 i 8 plasirani klub iz Subotice, 4 kluba iz provincijske I A grupe prema geografskom položaju, te prvak, eventualno i drugoplasirani klub dunavske prvorazredne grupe.

Ove divizije imaće dobre, tehnički spremne i po snagama skoro izbalansirane klubove, gdje se kod takmičenja nikada neće moći rezultat unaprijed proknjižiti, pa će borba takovih klubova interesirati publiku a uz osiguranje napretka futbalskog športa biće i materijalna strana položena na sigurnije osnove.

Prvaci, ili 1 i 2 klubovi obadrije divizije dali bi u dvostrukom susretu prvaka Potsaveza. Posljednji iz pojedinih divizija otpali bi u odnosne geografski odgovarajuće prve razrede (dunavski ili potiski), a ako bi posljednji postao koji subotički klub — u Subotici ne bi preostao I. razred — imao bi se ispali klub dodijeliti u koju provincijsku grupu.

Drugorazredne čete bi se imale razdijeliti u 3 ili 4 grupe čiji prvaci bi u dvostrukom susretu dali ona dva potrebna kluba za prelaz u 2 provincijska I. razreda.

Ovako izjednačene snage i pravilnom raspodjelom nastalo rivalstvo dalo bi zdrav nogometni šport, a napredak bi zavisio od znanja i bio bi postepen.

Raspored prvorazrednih prvenstvenih utakmica u Novom Sadu

U ovogodišnjem takmičenju sudjeluje 7 klubova i to: Vojvodina, NAK Mačva, Gradanski, Radnički, Makabi i Poštari. Budući da Vojvodina igra u liga prednatjecanjima njene utakmice nisu određene. Prvenstvo počinje 15. IX, a svršava 15. XII. Raspored je slijedeći: 15. IX. Makabi—Radnički Gradanski—NAK, 22. IX. Mačva—PAK, Gradanski—Radnički, 29. IX. Mačva—NAK, PAK—Makabi, 13. X. PAK—Gradanski Mačva—Makabi, 20. X. Gradanski—Mačva, Radnički—PAK, 10. XI. Makabi—Gradanski, 24. XI. NAK—Radnički, 1. XII. Radnički—Mačva 8. XII. Makabi—NAK, 15. XII. NAK—PAK.

Da li znate?...

Zašto SAK na plakatima nije označio koja „Vojvodina“ igra protiv „SAK-a“, da li novosadska ili petrovgradska?

Samo zato, da bi se pojedini protivnici „SAK-a“ imali zašto da sekiraju.

Zašto je u nedelju na utakmici SAK—Vojvodina jedna grupica ljudi tako frenetično pljeskala kada je SAK izgutao — prestrog penal?

Samo zato što su pljeskači nešportski vaspitani i što „svesrdno“ pomažu lokalni šport.

Zašto je gospodin Terzin toliko vatreno navijao za Vojvodinu protiv SAK-a?

Ne zato što mu nije uspjelo da sudi utakmicu i ako se je već bio obukao nego zato, što je petrovgradska Vojvodina kompletno sastavljena od igrača manjinskog porijekla, a u SAK-u ima nekoliko predratnih Srba.

Na koji način žele pojedini športisti u Senti uspostaviti prijateljske odnose među klubovima?

Ponašanjem sličnim onome za vrijeme utakmice SAK Vojvodina.

Koje će sudije suditi prvenstvene utakmice klubova I A razreda za slijedeću prvenstvenu sezonu?

Nikad takova berba nije bila kao što će biti ove prvenstvene sezone.

De je g. Segedinski u subotu uveče od jednog gospodina iz Horgoša svečano primio čestitku za uspjeh pred sudom u sporu s g. Vukelićem, a da nije primjetio da se je taj gospodin čestitajući mu ispod brka smijeo?

JOŠ JEDNA AFERA NA POMOLU

BSK je osvojio državno prvenstvo, ali je ujedno izgleda stvorio i jednu novu aferu. Cjelokupna sportska štampa donijela je slijedeću izjavu gosp. Bošnjaka: „Utakmica BSK—Slavija počela je pola sata kasnije, jer se čekao rezultat iz Zagreba i pod imenom Bajagića nastupio je igrač Vidović koji nema pravo nastupa“. Na ovu izjavu odgovara g. Šime Juričić, potpretsjednik Slavije, pretsjednik S. N. P.-a i član uprave J. N. S.-a u beogradskom „Vremenu“. On je htio pobiti g. Bošnjaka, ali u tome ne samo da nije uspio, nego je čak potkrijepio ono što je tvrdio g. Bošnjak. Evo šta kaže g. Juričić. Prvo: „Utakmica je počela u 5 (dakle pola sata kasnije) radi predigre, a nipošto radi toga da bi se udešavao rezultat prema utakmici u Zagrebu“. Ovo je jedinstven slučaj da je predigra važnija od glavne igre. Zašto se predigra nije prekinula? BSK i Slavija, a i sam sudija g. Kalman nisu izvršili naređenje J.N.S.-a koji je naredio da moraju sve utakmice početi u pola pet. Hoće li sada J. N. S., koji se u posljednje vrijeme striktno drži pravila, kazniti krivce? Drugo što tvrdi g. Juričić je ovo: „Sportski izviestitelji su mjesto Vidovića naveli da je igrao Bajagić iz razloga što ih je o tome sastavu tima pogriješno izvijestio jedan funkcioner Slavije“. Zar ni funkcioneri Slavije ne znaju kako se koji igrač Slavije zove? Možda jedino g. Juričić? Izgleda nam da su se sportski izviestitelji obratili funkcioneru koji nije znao za događaje iza kulise. A naposljetku g. Juričić kaže: „Ja sumnjam da će savezna uprava voditi ma kakav izvid“. I zaista je g. Juričić do sada — prorok. Prošlo je već 8 dana, a J. N. S. još uvijek šuti. Nas ovo nimalo ne čudi, jer BSK je doživio nekoliko afera i to većih od ove sarajevske, pa mu se nije ništa dogodilo. Sjetite se Amerike. Egipta i Splita. Ali to su „sitnice“ koje nisu dostojne pažnje. Mi predlažemo da u pravila uđe nov paragraf koji bi glasio: „Pravila važe za sve klubove — izuzev BSK-a i njegovih prijatelja“. Jer zašto je BSK uvijek izuzetak? Riječ ima J. N. S.

Molimo naše cijenjene pretplatnike da izvole obnoviti pretplatu, jer je prvo tromesečje već prošlo. Pretplata je i nadalje 13 dinara tromesečno.

VIJESTI

Putnik je organizirao posebni vlak za utakmicu Čehoslovačka—Jugoslavija koja se igra 6 o. mj. u Beogradu. Cijena je iz Subotice i nazad 43 dinara.

Cijena ulaznica za utakmicu Čehoslovačka—Jugoslavija su ove: lože 40, bočne tribine 30, stajanje 20, stajanje za djecu i vojnika 10 dinara.

Krajišnik je prvak banjolučkog nogometnog potsaveza. U timu Krajišnika igra subotičanin Gabrić.

Šport je predao prvenstvenu utakmicu SAND-u „par-forve“, pa je ista verificirana s 3:0 za SAND. Prema tome je SAND na 7 mjestu, a Konkordija na 8.

Potsavez je odbio molbu Športa, pa će tako naš najstariji klub igrati u drugom razredu.

Bartul Čulić, čuveni golman splitskog Hajduka, pristupio je beogradskoj Jugoslaviji.

Matošić nije postavljen u državni tim, niti je rezerva, sigurno radi toga što nije otišao u Poljsku!

Gradanski opasno vrbuje igrače. U prošlom broju smo javili da su Purgerima pristupili Kragić, Medarić i Kovačević. Ovih dana pristupili su još Urk (HAŠK), Brozović (Zrinjski — Mostar) i Pleše (Konkordija). No Pleše je povukao pristupnicu, pa ostaje i nadalje u Konkordiji.

Belošević, Higl i Živković ne idu u Francusku.

HAŠK je isključio Medarića i Kovačevića. Medarić je pogazio svoju „akademska časnu riječ“ da će za vrijeme studija ostati vjeran crvenima. „Časna riječ“ u športu? To je samo bilo nekada... Pa i JNS je nagradio one ljude koji su prekršili časnu riječ. Možda će sada nagraditi i Medarića, kao što je nagradio suce i Spasića.

PAK je novi prvorazredni klub u Novom Sadu. U finalnim utakmicama sa Željezničarom iz Indije Poštari su igrali 4:3 i 3:3.

Petar Nizeteo izabran je za pretsjednika Splitskog Nog. Potsaveza. U znak nezadovoljstva s radom JNS skupština nije poslala Savezu pozdravni telegram. U novoj upravi ima 13 članova Hajduka, 2 Splita, 2 Vuka, 1 Gradanski je pozvao bečki Rapid za 15 rujan.

Boško Ralić, odličan igrač zagrebačke Konkordije i bivši igrač zagrebačke i državne neprezentacije 6 rujna slavi 15 godišnjicu športskog rada. Ralić je kroz čitavo vrijeme nastupao za Konkordiju. Zeleni priredili Raliću lijepu proslavu kojoj će se pridružiti vjerojatno JNS.

Aćimovićev klub Set pobijedio je Antiba na 4:0. Aćimović je igrao odlično centarhalfa.

Reprezentacija Ukrajine pobijedila je u Parizu pred 20.000 gledalaca „Red Star“ na 6:1.

BANJA LUKA

Hazena utakmica između reprezentacije Jugoslavije i Viktorije završila se je pobjedom reprezentacije 9:5. Utakmica je služila kao trening prije polaska u Poljsku.

ZAGREG

Tenis utakmica između Italije i Jugoslavije. Nakon prvih tjedara Italije vodi s rezultatom 2:1.

BUENOS AJRES

Argentina—Urugvaj 3:0!

SOMBOR

SAK—Crvenački SK 3:1 (2:1)

Gosti su dobro počeli, pa im je uspjelo postići vođstvo, ali nisu mogli izdržati tempo, pa su morali podleći pred stalnim navallama boljeg protivnika.

BAČKA TOPOLA

JAK—Plava-Zvezda 1:1 (0:1)

Pred lijepim brojem gledalaca završena je prva prvenstvena utakmica neriješeno. U prvom poluvremenu gosti su bili nadmoćni-

ji dok u drugom domaći uložili sve sile samo da pobijede što im nije uspjelo.

STARI BEČEJ

Jugosloven—Slavija 4:3 (3:2)

Ovom teško izvojenom pobjedom Jugosloven je postao najozbiljniji kandidat za prvaka svoje grupe.

SAK—Vojvodina (Petrovgrad) 2:1 (1:0)

SAK je zasluženio pobijediti fizički jačeg, ali tehnički slabijeg protivnika. Oba gola za SAK dao je Gvozdenović. Za Vojvodinu postignuti gol je dala desna spojka iz prestrogo dosuđenog jedanaesterca.

Iz SAK-a su se istakli Gvozdenović, Tot, Palinkaš, Kereši i Stepančev, a iz Vojvodine uža odbrana.

Sudio je g. Beleslin.

PETROVGRAD

ŽSK—ŽAK (Kikinda) 2:2 (2:1)

Ova važna utakmica završena je neriješenim rezultatom koji odgovara igri. Najveći favorit za prvaka potsaveza nakon ove utakmice je ŽAK iz Kikinde.

PANČVO

Jedinstvo—Šparta (Debeljača) 1:0 (0:0)

Domaći su s teškom mukom savladali požrtvovane goste koji su igrali vrlo dobro.

ČANTAVIR

Triglav—Oblič 3:2 (2:2)

KIKINDA

Sloga—SAND 6:1 (3:1)

Još jedan neuspjeh subotičkog nogometa, još jedna katastrofa koja svjedoči SAND-ovu slabost i postepenu dekadenciju.

OMLADINSKI REZULTATI:

Bačka—Napredak 2:1 (1:1)

SAND—Šport 3:3

Bosonogi mališani su igrali u nedjelju:

Bačka II—Napredak II 1:0 (0:0)

Napredak I—Bačka I 1:0 (1:0)

U subotu:

Bačka II—Zrinjski II 3:0 (0:0)

Bačka I—Zrinjski I 2:1 (1:0)

MADARSKI REZULTATI

Uješt—Ferencvároš 3:2 (0:2)

Pred velikim brojem gledalaca Uješt je nenadano pobijedio favorita Ferencvároš koji je u prvom dijelu igre vodio već s 2:0.

Hungarija—Febus 2:0 (2:0)

Seged—Budai 11 1:0 (0:0)

Budaiok—III kotar 1:1 (1:0)

Terekveš—Bočkaj 3:2

Salgotarjan—Šorokšar 4:3

BEČKO PRVENTVO

Rapid—Hakoah 1:0

Viena—Vaker 2:1

F. K. Vin—Vak 2:1

Admira—Libertas 4:0

Sport klub—Florisdorf 2:0

Favoritner AK—Austrija 2:1

ČEHOSLOVAČKO PRVENSTVO

Šparta—DFK 5:0

Viktorija (Plzen)—Slavija 2:0

Nahod—Židenice 4:4

Kladno—Tepliceri 3:1

Prostějov—Moravska Slavija 2:2

SAC—Kolin 1:0

Bratislava—SK Plzen 4:0

Opet nov sistem, ali tek za 1936—37 godinu

Na posljednjoj sjednici U. O. našeg potsaveza usvojen je prijedlog g. Nestora Segedinskog za odigravanje prvenstva u narednoj sportskoj godini 1936/37. Prijedlog je prihvaćen sa 8:7 (!!) glasova računajući i dva glasa pretsjednika! Po tom prijedlogu biće zajedno Subotica i provincija u „potsaveznoj ligi“ od 10 klubova. U tu „ligu“ ulaze: 4 prvoplasirana kluba Subotice 4 prvoplasirana iz I/A („Opšteg“) razreda i prvaci I/B razreda. Ostali prvorazredni klubovi zajedno s drugorazrednim prvacima sačinjavaju I/B razred i to 4 grupe: subotička, dunavska, potiska i srednjobačka. Posljednje plasirani klub „lige“ ispada u I/B razred, a pobjednik kvalifikacionih utakmica prvaka I/B grupa biće novi klub „lige“. Zadnje plasirane klubove u I/B razredu zamjenjuju prvaci odnosnih drugih razreda... Zanima nas kome će sada mali klubovi dati punomoć? g. Segedinski???